

Драган Лакићевић

МОРАЧКО НЕБО

1.

*Небом изнад Мораче
кликери разбацани
котурови погубљени*

*У звијездама
тајна мјеста
за играње жмурке*

*Тамо смо се играли
великом жутом лоптом
коју су нам узели*

Сад неће да нам је врате.

2.

*Сјећам се
како смо тријебили
небо над Морачом
трудећи се да не остане
ни један грун на њему*

*Сјећам се
како смо косили
небо над Морачом
затим смо га попластили
и сунце у навиљке саћенули*

*Мислили смо
да имамо сунца
и за четири зиме*

*О Савину дне
сјећам се
сунце смо кравама метнули.*

3.

*Видио сам како морачко небо
чобанче у торбицу носи
бијело
у марами завијено*

Видио сам како са морачког неба
уморни косачи ужинаше
и звијезде позобаше
да им лепша дјеца буду

Небом изнад Мораче
моје дрвосјече се и љети и зими
и обноћ и обдан покривају

Видио сам
како небо морачко
моје Лакићуше прекрстише
и ставише под сач.

4.

Знали смо сва гнијезда
на небу изнад Мораче
и она што жеље праве
високо
високо
и она што дјечаштво налази
у дупљама сунца

Знали смо све пропланке
на небу изнад Мораче
и ону тајну звијезду
у којој се крио
Мијат
комита

Знали смо
све лиснике на небу изнад Мораче
све без једног
гдје изгубисмо велики косијер златни
тражимо га
иако знамо
да га нећемо наћи.